

Nr 59.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förhöjning av understöd åt vissa f. d. poststationsföreståndare och f. d. lantbrevbärare; given Stockholms slott den 20 januari 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER. VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med chefen för kommunikationsdepartementet:

Riksdagen har under åren 1919—1932 medgivit, att till sådana f. d. poststationsföreståndare och f. d. lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och vilka åtnjöte understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna anslaget till livräntor och understöd, finge av postmedel utbetalas en förhöjning av vederbörande tillkommande understöd, för år 1919 med 35 procent, för åren 1920—1922 med 50 procent och för åren 1923—1932 med 40 procent av understödsbeloppet.

Generalpoststyrelsen har i skrivelse den 16 augusti 1932 hemställt, att jämväl under år 1933 måtte till omförmälda befattningshavare utgå förhöjning å dem tillkommande understöd efter samma grund som under år

1932 eller med 40 procent. Generalpoststyrelsen har härvid anført i huvudsak följande:

Den ifrågavarande förhöjningen hade närmast varit avsedd att i fråga om understöd jämställa de poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som avgått före den 1 januari 1918, med motsvarande funktionärer, som lämnat sina befattningar senare och därvid tilldelats understöd, beräknade på de högre ersättningar, som med år 1918 trätt i kraft.

Generalpoststyrelsen ansåge, att förhöjning av berörda understöd borde utgå jämväl för år 1933. Då de understödstagare, vilka kunde beröras av den föreliggande frågan, endast utgjorde 14 med ett understödsbelopp av tillhoppa 3,745 kronor för år och då en förhöjning av beloppen med 40 procent skulle betyda en utgift icke ens uppgående till 1,500 kronor för år, hade generalpoststyrelsen ansett sig icke böra ifrågasätta någon nedsättning av procentalet. För ändamålet erfordrades ej heller särskilt anslag. Förhöjningen vore nämligen av natur att, som hittills, böra avföras å det i postverkets driftkostnadsstat upptagna anslaget till livräntor och understöd.

Statskontoret har i utlåtande den 6 september 1932 förklarat sig icke hava något att erinra mot generalpoststyrelsens framställning.

*Departements-
chefen.*

I likhet med ämbetsverken anser jag, att jämväl för innevarande år förhöjning å förevarande understöd bör beviljas efter senast gällande grunder.

Med hänsyn till det ringa antalet kvarstående understödstagare och då den årliga kostnaden för ifrågavarande förhöjning är jämförelsevis obetydlig, vill jag förorda, att riksdagens medgivande nu utverkas till att förhöjningen må utgå tills vidare även efter utgången av löpande kalenderår.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att till sådana f. d. poststationsföreståndare och f. d. lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före ingången av år 1918 och vilka åtnjuta understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna anslaget till livräntor och understöd, må tills vidare från och med 1933 års ingång av postmedel utbetalas förhöjning med 40 procent av vederbörande tillkommande understöd.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avläsas till riksdagen.

Ur protokollet:
P. J. Arrhenius.